

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 52/2013
05.06.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Љубице Кнежевић Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда, Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Р. због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из чл.358. став1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 977/12 од 09.05.2013. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 5406/12 од 16.10.2012. године, у седници већа одржаној дана 05.06.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз977/12 од 09.05.2013.године, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду 10К бр.3869/11 од 04.05.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 5406/12 од 16.10.2012. и према окривљеном Д.Р., на основу чл.354. тачка 3. Законика о кривичном поступку,

ОДБИЈА СЕ ОПТУЖБА,

Да је: дана 23.07.2002. године довео у заблуду радника Првог општинског суда у Београду и навео га да овери у књизи овера Уговор о уступању трајног права коришћења на заједничким деловима зграде ради адаптације и претварања у стамбени простор, а који Уговор је заведен под Ов. бр. 9295/02 неистиниту чињеницу да је уговор закључио Р.Д., у својству председника Скупштине станара зграде у ул. ..., у Б., иако је знао да он није изабран за председника Скупштине станара, у урачунљивом стању, свестан свога дела и хтео његово извршење, те свестан забрањености истог, да би тако фалсификовану јавну исправу И.Ј. из Б., према коме је поступак правноснажно окончан, употребио као праву, предајући је Одељењу за комуналне и грађевинске послове Општинске управе Градске општине Стари Град у улици Македонска 42, које је на основу управо те исправе донело решење о грађевинској дозволи, којом се одобрава И.Ј. извођење радова на адаптацији и пренамени заједничких просторија (степенишни простор, предпростор, просторије спремачице и две сушионице) и осталог дела таванског простора, чиме се формира двособан комфоран стан бр. ... подне површине П-91,24 квм, односно редуковане површине П-86,24 квм у стамбено-пословном објекту у ул. ... у Б. на кат. парц. 1248 КО СГ;

- чиме би извршио кривично дело навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду 10 К бр. 3869/11 од 04.05.2012. године окривљени Д.Р. оглашен је кривим због једног кривичног дела навођења на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три (3) месеца и истовремено одређено да се она неће извршити, ако окривљени за време од једне (1) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом

пресудом је одлучено да ће суд о трошковима кривичног поступка одлучити накнадно посебним решењем.

Одлучујући о жалби коју је против наведене првостепене пресуде изјавио бранилац окривљеног Д.Р., адв. А.М., Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 5406/12 од 16.10.2012. године, одбио је жалбу као неосновану, а првостепену пресуду потврдио.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 977/12 од 09.05.2013. године, против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 5406/12 од 16.10.2012. године, због повреде кривичног закона - члан 369. став 1. тачка 2. ЗКП, чл. 354. став 1. тачка 3. ЗКП, у вези чл. 103. став 1. тачка 5. у вези чл. 104. став 6. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев као основан, преиначи побијану пресуду и донесе одлуку којом се одбија оптужба према окривљеном Д.Р., због повреде кривичног закона.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 2. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости окривљеном Д.Р. и његовом браниоцу, адв. А.М., и у седници већа, о којој је у смислу члана 422. став 3. ЗКП обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, размотрио списе предмета, са правноснажном пресудом против које је захтев подигнут, па је по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 5406/12 од 16.10.2012. године, учињена повреда кривичног закона, на штету окривљеног, из члана 369. тачка 2. ЗКП, јер је уместо пресуде којом се оптужба одбија због наступања застарелости кривичног гоњења, сагласно члану 354. тачка 3. ЗКП, донео пресуду којом се потврђује првостепена пресуда.

Наиме, оптужницом оштећеног као тужиоца, Стамбене задруге у улици ... у Б., подигнутом у смислу члана 61. тачка 3. ЗКП, дана 17.04.2010. године, оптуженом Д.Р. стављено је на терет извршење једног кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ, за које кривично дело се може изрећи казна затвора од три (3) месеца до пет (5) година.

Према одредби члана 103. тачка 5. КЗ, кривично гоњење се не може предузети кад протекне пет (5) година од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко три (3) године, док према одредби чл. 104. став 6. КЗ, застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Кривично дело навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика, за које је оптужен окривљени Д.Р., према чињеничном опису у оптужном акту, извршено је дана 23.07.2002. године, из чега следи да је апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног за то кривично дело наступила 23.07.2012., протеклом десет година од извршења кривичног дела.

Следствено изложеном, другостепени суд - Апелациони суд у Београду, по правилној примени кривичног закона, морао је донети пресуду којом се на основу чл. 354. тачка 3. ЗКП оптужба одбија према окривљеном за предметно кривично дело, јер је застарелост кривичног гоњења наступила у периоду након доношења првостепене пресуде (04.05.2012.године), а пре доношења другостепене пресуде (16.10.2012. године).

Како то другостепени суд није учинио, већ је својом пресудом потврдио првостепену пресуду којом је окривљени Д.Р. оглашен кривим за кривично дело из члана 358. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда за то дело, у односу на које је наступила немогућност кривичног гоњења због застарелости, то је другостепеном пресудом учињена повреда кривичног закона на штету окривљеног, истакнута у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, али је Врховни касациони суд преиначио и

првостепену пресуду и одбио оптужбу против окривљеног отклањајући тако повреду закона из члана 369. тачка 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу чл. 30. став 1. Закона о уређењу судова, у вези са чл. 420. ЗКП, а применом чл. 425. став 1. ЗКП, уважио захтев за заштиту законитости, тако што је, на основу чл. 354. тачка 3. ЗКП, према окривљеном одбио оптужбу за предметно кривично дело, док је о трошковима кривичног поступка одлучио на основу члана 197. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Зорица Стојковић, с.р.

Невенка Важић,с.р.